

UOHSX001BUTF

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

ÚOHS-S222E/06/KD-8949/2009/850/ADr

V Brně dne 27. srpna 2009

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže jako správce daně příslušný podle § 1 odst. 3 a 4 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, vydává k **žádosti společnosti ALSTOM (Société Anonyme)**, se sídlem 3, Avenue André Malraux, Le Sextant, F – 92309, Levallois – Perret Cedex, Francouzská republika, právně zastoupené Mgr. Miroslavem Dubovským, advokátem, se sídlem Praha 1, Slovanský dům, Na Příkopě 859/22, ze dne 9. 7. 2009, o **povolení posečkání se zaplacením pokuty** ve výši 85.581.000,- Kč uložené společnosti pravomocným rozhodnutím předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. R 059-070, 075-078/2007/01-08115/2007/310 ze dne 26. 4. 2007, toto

r o z h o d n u t í:

Žádosti společnosti ALSTOM (Société Anonyme), se sídlem 3, Avenue André Malraux, Le Sextant, F – 92309, Levallois – Perret Cedex, Francouzská republika, o **povolení posečkání se zaplacením pokuty**, jež jí byla uložena pravomocným rozhodnutím předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. R 059-070, 075-078/2007/01-08115/2007/310 ze dne 26. 4. 2007 ve výši 85.581.000,-Kč, se podle § 60 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů,

n e v y h o v u j e
a

tudíž povinnost společnosti ALSTOM (Société Anonyme), se sídlem 3, Avenue André Malraux, Le Sextant, F – 92309, Levallois – Perret Cedex, Francouzská republika, **zaplatit shora specifikovanou pokutu** ve výši 85.581.000,-Kč (slovy osmdesát pět milionů pět set osmdesát jeden tisíc korun českých), **se neodkládá.**

O d ů v o d n ě n í:

I. Sankční rozhodnutí

1. Společnosti **ALSTOM (Société Anonyme)**, se sídlem 3, Avenue André Malraux, Le Sextant, F – 92309, Levallois – Perret Cedex, Francouzská republika (dále též „společnost Alstom“ nebo „účastník řízení“) byla rozhodnutím předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. R 059-070, 075-078/2007/01-08115/2007/310 ze dne 26. 4. 2007 (dále též „sankční rozhodnutí“) uložena za porušení § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o ochraně hospodářské soutěže“), pokuta ve výši 85.581.000,-Kč.
2. Dne 28. 4. 2009 nabyl právní moci rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 93/2008-920 ze dne 10. 4. 2009 ve věci kasační stížnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále též „Úřad“) proti rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 62 Ca 22/2007-489 ze dne 25. 6. 2008, kterým byl tento rozsudek krajského soudu zrušen. Vzhledem k tomu, že předmětný rozsudek krajského soudu rušil sankční rozhodnutí, je třeba po vydání shora uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu na sankční rozhodnutí hledět jako na pravomocné a existující rozhodnutí správního orgánu, které je pro účastníky správního řízení závazné. Pokuty uložené účastníkům řízení sankčním rozhodnutím je tak nutné uhradit, ve výši a způsobem uvedeným v předmětném rozhodnutí, když den splatnosti byl Úřadem nově stanoven jako devadesátý den ode dne následujícího po doručení shora uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu Úřadu, tj. den 27. 7. 2009.

II. Žádost společnosti Alstom

Podání žádosti

3. Před uplynutím lhůty pro zaplacení pokuty uložené sankčním rozhodnutím požádala společnost Alstom o posečkání se zaplacením pokuty, a to podáním doručeným Úřadu dne 9. 7. 2009. Správní poplatek ve výši 400 Kč splatný při přijetí žádosti o povolení posečkání se zaplacením pokuty¹ uhradila společnost Alstom po výzvě Úřadu k úhradě poplatku č. j. ÚOHS-S222/06/KD-8783/2009/850/ADr ze dne 13. 7. 2009 v kolkových známkách doručených Úřadu dne 22. 7. 2009.
4. Dne 20. 7. 2009 bylo Úřadu doručeno podání, kterým společnost Alstom doplnila svoji žádost, resp. zopakovala svá předchozí tvrzení, v čem spatřuje hrozbu vážné újmy ve smyslu § 60 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o správě daní“). Vzhledem ke skutečnosti, že uvedené zdůvodnění nebylo nedostatečné a neobsahovalo žádné důkazy, které by jej podpíraly, zaslal Úřad společnosti Alstom dne 22. 7. 2009 další výzvu k doplnění jejího podání o důkazy, kterých se dovolává k prokázání existence rizika vážné újmy. Na uvedenou výzvu však společnost Alstom vůbec nereagovala; toliko dne 24. 7. 2009

¹ Položka I. bod 1. písmeno d) přílohy Sazebník k zákonu č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

sdělila ve svém připsi, že s platbou pokuty uložené jí sankčním rozhodnutím vyčkává do rozhodnutí Úřadu ve věci shora uvedené žádosti.

5. Přípisem č.j. ÚOHS-S222/06/KD-10255/2009/850/ADr ze dne 12. 8. 2009 Úřad vyzval společnost Alstom opakovaně k doložení existence vážné újmy a poučil jí, co lze, resp. nelze považovat za vážnou újmu dle zákona o správě daní s tím, že k doplnění podání jí stanovil dodatečnou lhůtu 8 dní ode dne doručení výzvy. Dne 21. 8. 2009 bylo Úřadu doručeno další doplnění žádosti společnosti Alstom, resp. její vyjádření, kde tato *de facto* znovu zopakovala své předchozí argumenty, aniž by doložila Úřadem požadované skutečnosti.

Odůvodnění žádosti

6. Jako důvod pro posečkání s platbou pokuty společnost Alstom uvádí, že sankční rozhodnutí bude nyní přezkoumáváno správními soudy a rovněž Ústavním soudem, neboť účastník řízení podal ve věci i ústavní stížnost. Dále společnost Alstom uvádí, že vážná újma jí vznikne tím, že zaplacením pokuty jí unikne možnost předmětné peněžní prostředky zhodnotit formou úroků z vkladu, resp. je nebude moci užít pro účely svého podnikání a investic do svého dalšího rozvoje.
7. V doplnění podání ze dne 17. 7. 2009 společnost Alstom vyjádřila obavu, že opětovné zaplacení pokuty by mohlo být vnímáno veřejností při medializaci této věci tak, že účastník řízení opakovaně porušil soutěžní předpisy či v tomto jednání pokračuje, čímž by mohla být poškozena pověst společnosti.
8. Účastník řízení ve svém posledním podání ze dne 21. 8. 2009 poukázal na globální ekonomickou krizi a s ní spojené ekonomické problémy, když tuto skutečnost považuje za obecně známou, kterou tudíž není třeba dokazovat.

Petit žádosti

9. S ohledem na výše uvedená tvrzení účastník řízení navrhuje, aby Úřad rozhodl podle § 60 odst. 1 zákona o správě daní tak, že povoluje posečkání zaplacení jemu uložené pokuty dle sankčního rozhodnutí, a to až do devadesátého kalendářního dne, který bude následovat po dni nabytí právní moci nového rozhodnutí Krajského soudu v Brně ve věci správní žaloby proti sankčnímu rozhodnutí.

III. Právní posouzení věci

Zákonná a judikatorní východiska

10. Podle § 22 odst. 6 zákona o ochraně hospodářské soutěže je v působnosti Úřadu i vybírání a vymáhání pokut, které uložil, když při této činnosti postupuje podle zákona o správě daní.
11. Podle § 60 odst. 1 zákona o správě daní může správce daně povolit daňovému dlužníkovi posečkání daně nebo její zaplacení ve splátkách, bylo-li by neprodlené zaplacení spojeno pro dlužníka s vážnou újmu nebo není-li z jiných důvodů možné vybrat celý daňový nedoplatek najednou. Posečkání zaplacení pokuty může být tedy povoleno pouze za splnění podmínek uvedených v citovaném ustanovení zákona

o správě daní, když důkazní břemeno o jejich splnění leží na žadateli, tedy účastnících řízení.

12. Žadatel o posečkání nebo zaplacení pokuty ve splátkách musí doložit, že mu objektivně a zřetelně hrozí újma, jež dosahuje takové intenzity, že je možné ji kvalifikovat jako vážnou. Přiznání posečkání či zaplacení pokuty ve splátkách je proto odůvodnitelné toliko v ojedinělých případech splňujících náročné kritérium objektivní existence vážné újmy. Posečkání pokuty, resp. zaplacení pokuty ve splátkách se tedy vyznačuje mimořádným charakterem a mělo by zajistit, v případech kdy to sociální či ekonomická situace dotčeného subjektu objektivně vyžaduje, nebo kdy je to z legitimních důvodů na místě, že mu budou ulehčeny časové podmínky uhrazení sankce. Na tuto „úlevu“ však není dán právní nárok.²

Dopad placení pokuty pro trestaného soutěžitele

13. Úřad nepochybuje, že zaplacení uložené pokuty se zpravidla negativně odrazí ve finanční situaci každého trestaného delikventa. Takový dopad je však třeba považovat za základní charakteristiku správního trestu v podobě finanční sankce. Pokud by pokuta neměla negativní vliv na trestaného soutěžitele, neplnila by svou funkci represivní a individuálně preventivní. Skutečnost, že zaplacení pokuty se delikventa jistým způsobem dotkne, tedy mu vznikne určitá újma na majetku, tak není a nemůže z logiky věci být sama o sobě důvodem pro posečkání či povolení zaplacení pokuty ve splátkách.
14. Dopad uložené sankce se proto může projevit i tak, že trestaný soutěžitel je nucen některé své činnosti omezit (nebude moci peněžní prostředky použít na investice do svého podnikání a jeho dalšího rozvoje, jak se toho dovolává účastník řízení), což však v žádném případě nelze vykládat tak, že by mu zaplacení uložené pokuty způsobovalo vážnou újmu, jak to předpokládá zákon o správě daní. Ani skutečnost, že delikvent údajně nemá dostatek disponibilních prostředků, nemůže bez dalšího odůvodňovat posečkání pokuty, neboť by se tím *de facto* popíral jeden ze smyslů správního trestání.
15. Rovněž případné náklady související s uhrazením správní sankce či plněním možných oznamovacích povinností vůči třetím osobám, ač jsou negativním (souvisejícím) důsledkem uložení správní pokuty pro delikventa, nevytváří hrozbu újmy takové intenzity, že by z tohoto důvodu mělo být rozhodnuto o posečkání, neboť i v případě, že správní sankce bude hrazena v pozdější době, lze případně očekávat existenci těchto vedlejších nákladů. Pro rozhodnutí o posečkání nestačí hrozba jakékoliv újmy, ale musí jít skutečně o vážnou újmu. Uvedené argumentaci účastníka řízení proto nelze přisvědčit.
16. V neposlední řadě Úřad uvádí, že zákonným důvodem pro posečkání nemohou být ani spekulace účastníka řízení o dojmu veřejnosti při případné medializaci zaplacení pokuty společností Alstom. Rozhodnutí o posečkání musí být založeno na objektivních skutečnostech, které jsou rovněž řádně doloženy, nikoliv na subjektivních hypotézách.

² K tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 97/2008-54 ze dne 5. 12. 2008.

Globální ekonomická krize

17. K obecnému tvrzení účastníka řízení o probíhající globální ekonomické krizi a s ní spojených ekonomických problémech Úřad uvádí, že účastník řízení žádným způsobem nespécifikuje, jak se tato světová hospodářská recese konkrétně dotkla společnosti Alstom a jejího podnikání. Aby bylo možno posečkat s platbou uložené pokuty, je nutné, aby tato krize zcela konkrétním způsobem dopadla na trestaného soutěžitele a to takovou měrou, že by okamžité zaplacení pokuty vytvářelo pro delikventa hrozbu vážné újmy ve smyslu zákona o správě daní. Pouhá existence ekonomické krize ještě nezavdává nárok každého trestaného soutěžitele na posečkání s platbou uložené správní sankce, nýbrž pouze toho, kterému objektivně hrozí, měl-li by zaplatit pokutu okamžitě, vážná újma.
18. Vzhledem ke skutečnosti, že účastník řízení ani výslovně neuvedl či nepopsal, jakým způsobem se společnosti Alstom dotkla globální ekonomická krize, resp. z podání vůbec nevyplývá, že by společnost Alstom byla nějak významně ekonomickou krizí zasažena, nemůže Úřad uvedené tvrzení účastníka řízení považovat za zákonný předpoklad pro posečkání zaplacení pokuty.

Soudní přezkum sankčního rozhodnutí

19. K odkazu účastníka řízení na probíhající soudní řízení správní ve věci přezkumu sankčního rozhodnutí, resp. ústavní stížnosti, Úřad na vysvětlenou uvádí, že na sankční rozhodnutí je třeba zásadně hledět jako na zákonné a věcně i procesně správné, dokud není předepsaným způsobem zrušeno. A jako takové je pravomocné a vyvolává právní účinky.
20. Zrušení sankčního rozhodnutí je toliko přání delikventa, nejde však o objektivní předpoklad. Tato skutečnost proto sama o sobě nemůže být důvodem k posečkání zaplacení pokuty, neboť by tak mohlo dojít k situaci, že Úřad přestane vybírat a vymáhat jím uložené sankce do doby ukončení případného soudního řízení vedeného ve věci přezkumu jeho rozhodnutí, což by byl postup, který nemá oporu v zákoně a mohl by vést k oslabení významu pravomocných rozhodnutí Úřadu, resp. k přesvědčení delikventů, že pravomocné a vykonatelné rozhodnutí Úřadu není třeba, pokud se jím ještě nezabýval správní či jiný soud, plnit. Takovou situaci není možné připustit.

IV. Závěr

21. Vzhledem k výše uvedenému Úřad dospěl k závěru, že společnost Alstom nedoložila splnění zákonných podmínek pro posečkání ve smyslu § 60 odst. 1 zákona o správě daní, resp. že jí zaplacení uložené pokuty ve stanovené lhůtě nezpůsobí vážnou újmu ve smyslu příslušného ustanovení zákona o správě daní. Proto Úřad rozhodl tak, že žádosti společnosti Alstom se nevyhovuje.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 30 dnů ode dne, který následuje po doručení tohoto rozhodnutí, a to písemně nebo ústně do protokolu u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Odvolání nemá odkladný účinek (§ 48 odst. 12 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů).

JUDr. Robert Neruda, Ph.D.
I. místopředseda

v zastoupení
JUDr. Luděk Svoboda
pověřený zastupováním

Toto rozhodnutí obdrží:

Právní zástupce společnosti **ALSTOM (Société Anonyme)**

Mgr. Miroslav Dubovský, advokát

Advokátní kancelář Lovells (Prague) LLP

Slovanský dům

Na Příkopě 859/22

110 00 Praha 1